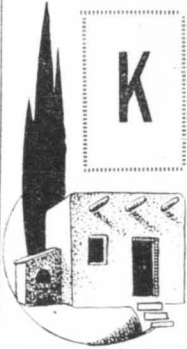

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΟΙ ΔΥΟ ΡΑΜΟΝ ΝΟΒΑΡΡΟ

(Ένα πελώριος άστρο της Γαλλίδες δημοσιογράφου Jeanne Roudot για τον πιο όμορφο γένη της άδνης)

ΚΑΘΕ Κυριακή στη βίλλα του Ραμόν Νοβάρρο συγκεντρώνεται όλη η οικογένειά του, για να φάει ένα υπέροχο μεξικανικό γεύμα. Είναι μια παλιά παράδοση του Μεξικού, την οποία εφαρμόζουν με κάθε λεπτομέρεια οι αδελφοί κι η αδελφή του Νοβάρρο. Την Κυριακή δεν υπάρχει τίποτ' άλλο γι' αυτούς, από την πρόσκληση του διασήμου αδελφού τους. Μένουν λοιπόν όλη τη μέρα στη βίλλα του, χορεύουν, τραγουδούν και διασκεδάζουν, όπως ακριβώς έκαναν κατά τα παιδικά χρόνια τους στο Ντουράνγκο. Ο παλιγγώστος γόνος, αυτές τις στιγμές είναι πολύ ευτυχημένος και άγνωστος. "Αν τύχαινε να τον ίδουν η θαυμάστριά του, θ' άπεγοητεύοντο. Είναι ένα μεγάλο παιδί, χωρίς κακιές, χωρίς παραινέσις και χωρίς μελαγχολικές σκέψεις. Οι υπήρτες του δεν αφήνουν κανένα να τον ενοχλήσει. Κι' οί πιο στενοί φίλοι του σέβονται αυτή την αδυναμία του. "Ετσι, ο όμορφος Ραμόν μπορεί να περάσει μια χαρούμενη μέρα με την οικογένειά του, μακριά από κάθε στενοχώρια των «στούντιο».

Είδα τον Ραμόν Νοβάρρο μια τέτοια Κυριακή. Δεν είχα πάει ως δημοσιογράφος. "Ήθελα να εκπληρώσω την επιθυμία των άπορων παιδιών του Χόλλυγουντ, να του προσφέρω ένα όμορφο καράφι, φτιαγμένο από τα χέρια τους. "Ο γόνος του Χόλλυγουντ, όταν άκουσε το σκοπό της επίσκεψής μου, έτρεξε να με υποδεχθή, τραβώντας από τα χέρια τις δυο μικρότερες αδελφές του. Κοκκίνισε σαν παιδί από τη στενοχώρια του, όταν άκουσε τα κολακευτικά λόγια μου, για τις φιλανθρωπίες του και προσπάθησε να δικαιολογηθή.

—Δεν κάνω τίποτ' άλλο, μου άπάντησε, από το καθήκον μου. Στο μοναστήρι του Ντουράνγκο, που πέρασα τα παιδικά χρόνια μου, έμαθα να μοιράζω το γεύμα μου με τους φτωχούς και ν' άνακουφίζω εκείνους που υποφέρουν.

—Μείνατε πολλά χρόνια στο μοναστήρι; τόν ρώτησα.

—Σεσάτα δέκα χρόνια. "Ο πατέρας μου μ' είχε παραδώσει στους μοναχούς από ηλικίας πέντε χρόνων. "Έκει έμαθα να διαβάζω, να γράφω και να παίζω άρμόνιο. Κάθε πρωί πήγαινα μαζί τους στην εκκλησία κι' έψαφελνα κι' εγώ τα διάφορα τροπάρια, γιατί είχα πολύ καλή φωνή. Φορούσα τότε τον μακρύ μανδύα των μοναχών, τα κόκκινα σανδάλια, που αντί για πετσι, είχαν οόλες από σίδερο, για να γίνεται πιο κοπιαστικό το βόδισμα κι' είχα ζωμένο οση μέση μου το τρίχινο σχοινί του μαρτυρίου. Μ' αυτό με μαστιγώναν καμιά φορά, όταν έκανα άταξιές ή δεν μελετούσα τά μαθήματά μου. Σ' αυτό άλλωστε όφειλω τη σημερινή εξέλιξί μου. Στο μοναστήρι έμαθα ότι όλα μπορεί να κατορθωθούν από τον άνθρωπο με λίγη καλή θέληση. Δεν υπάρχει τίποτε το άδύνατο. "Υπάρχει μόνο καλό και κακό. Φρόντισα ν' άκολουθήσω το καλό και δεν βγήκα ζημιωμένος.

Επιωφελήθηκα της όμιλιτικότητος του Ραμόν Νοβάρρο, για να μάθω μερικά μουσικά της Ιδιωτικής ζωής του. Τόν ρώτησα λοιπόν όσο μπορούσα πιο άδιάφορα:

—Τι αγαπάτε περισσότερο στον κόσμο;

—Την οικογένειά μου, μ' άπάντησε χωρίς διαταγμό. Σας βεβαιώ ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη εύτυχία, για έναν άνθρωπο, από τό να βλέπει χαρούμενους όλους τους δικούς του. Τά πατρικό σπίτι έχει ένα θέλητρο, που δεν μπορεί κανείς να συναστήσει

πυθηνά άλλο. "Όλα εκεί μέσα είναι τόσο δικά σου, τόσο άληθινά! Δεν είναι ύποχραμένος να προσποιήσαι, να προσέχεις για να ξεχωρίσης τον πραγματικό φίλο σου από τον άνθρωπο, που θέλει το κακό σου. "Όλοι σ' αγαπούν κι' όλοι ενδιαφέρονται ελλικρινά για σένα.

—Δεν νοσταλγήσατε ποτέ τη ζωή του μοναστηριού; του είπα.

—Ω, πολλές φορές! Γι' αυτό, όταν καμιά φορά μελαγχολώ, κλεινουμεί στο διαμέρισμά μου, φοράω τόν άσκητικό χιτώνα του μοναχού και κάθομαι μπροστά στο άρμόνιο. Τέτε ζυπνεί μέσα μου ο παλιός Ραμόν, που είχε άπαρηγή την ματαιότητα των έγκοσμίων. Ζώ έτσι με νηστείες και προσευχές, μέχρι τη μέρα που θά ξαναβρώ την ψυχική γαλήνη μου. Ποτέ όμως δεν άπγοητεύομαι. Μοιάζω σαν ένα καλό κολυμνητή, που παλεύει με τά τεράστια κύματα, για να φτάση στο τέμα του άγώνος του και να νικήση. Πάντα τελειώνω όλες τις δουλειές μου. "Ακόμη και τις πιο δύσκολες.

—Και ποιο είναι τό τέμα σας, ο σκοπός της ζωής σας;

—Νά κάνω εύτυχιώμενη την οικογένειά μου, να δα βοηθήσω τους φτωχούς. Το πρώτο ήδη τό κατάρθασα. "Όλα τ' άδελφία μου έχουν εγκατασταθή άνετα στο Χόλλυγουντ κι' η αδελφές μου έχουν μία σημαντική προίκα. Μου μένει το δεύτερο: "Οι «φτωχοί μου», όπως τους λέν ή κυρίες των φιλανθρωπικών σωματείων. Γι' αυτούς τώρα φροντίζω και προσπαθώ ν' άνακουφίσω τη δυστυχία τους.

—Γιά τη δουλειά του «στούντιο» άσασολήτε πολλές ώρες;

—Βρίσκομαι εκεί πέρα από τις όκτώ το πρωί, μέχρι το βράδυ. Βέβαια, δεν «γυρίζω» όλες αυτές τις ώρες, μά μελωτό ή διαβάζω. "Έχω μεταμορφώσει τό καμαρινί μου σε μία "Ισπανική γυνά, στην οποία μ' άρέσει να ξεκουράζομαι. "Αγαπώ κάθε τι, που μου θυμίζει την πατρίδα μου. "Επειτα τό βράδυ γυρίζω στη βίλλα μου, μά δεν μπορώ να πάσω στο κρεβάτι μου, άν δεν μελετήσω καλά τό ρόλο μου της άλλης μέρας και δεν κάνω μερικά μαθήματα φωνητικής. Κατόπιν κάθομαι στ' άγαπημένο μου άρμόνιο, και ξεχνιέμαι μέσα στον υπέροχο κόσμο της μουσικής. Πρέπει να ξέρετε ότι τό μόνο πράγμα που λατρεύω ύστερ' από την οικογένειά μου είν' ή μουσική. Μου έσανδίνει καινούργιες δυνάμεις. Αυτό είναι τό μεγάλο μουσικό μου. "Η μουσική με ξεκουράζει άπ' όλες τις μελέτες μου. "Όταν γύρισα από την περιόδειά μου στην Εύρώπη, οί φίλοι μου παρατήρησαν ότι είχα αδυνατίσει και μου συνέστησαν να ξεκουρασθώ: «Θά πάθης υπερκόπωση», μου έλεγαν. "Εγώ τους άκούγα, χωρίς να προσέχω στα λόγια τους, "Ήθερα τί μου χρειάσταν. "Ήθελα μιάς έβδομάδος άπόλυτη γαλήνη, για να ξαναβρώ την Ισορροπία μου! Κι' έπειτα άπ' αυτήν, ήμουν πάλι τόσο δροσερός και τόσο νέος, όσο καμιά φορά.

—Ποιά είναι ή γνώμη σας για την Γκρέτα Γκάρμπο; τόν ρώτησα άπρόοπτα.

Τά μάτια του Ραμόν Νοβάρρο άστραψαν παράξενα. "Επειτα μου είπε με θαυμασμό:

—"Η Γκρέτα Γκάρμπο είναι μία υπέροχη γυναίκα. "Όταν έπαιζα μαζί της στή «Μάτα Χάρπ», αίσθανόμουν να με κυριεύη μιά άφάνταστη γοητεία, που μ' έκανε να παίζω καλύτερα τό ρόλο μου. Είναι οσστό αυτό που λέν για την Γκάρμπο ότι ξεμυώνει τους «άστέρες», που παίζουν μαζί της και τούς κάνει να λάμψουν πιο πολύ. Είναι μία μεγάλη ηόρασα.

—Κι' ή Μύρνα Λόυ, ή οποία μάλιστα έπρόκειτο να γίνη σύζυγός σας;

—"Ήταν για μένα μιά καλή «καρτεναίρ» στο «Τραγούδι του Νείλου». Βέβαια, ή αλήθεια είναι ότι κάποτε τη συμπάθησα πάρα πολύ κι' ότι έπρόκειτο να την παντρευθώ. "Υστερα

Ο Ραμόν Νοβάρρο μπρός σ' ένα ιστορικό έπιπλο της συλλογής του. Το προσεχτικηρό του "Ερρίκου Γ' της Γαλλίας

—Τι αγαπάτε περισσότερο στον κόσμο;

—Την οικογένειά μου, μ' άπάντησε χωρίς διαταγμό. Σας βεβαιώ ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη εύτυχία, για έναν άνθρωπο, από τό να βλέπει χαρούμενους όλους τους δικούς του. Τά πατρικό σπίτι έχει ένα θέλητρο, που δεν μπορεί κανείς να συναστήσει

—"Ήταν για μένα μιά καλή «καρτεναίρ» στο «Τραγούδι του Νείλου». Βέβαια, ή αλήθεια είναι ότι κάποτε τη συμπάθησα πάρα πολύ κι' ότι έπρόκειτο να την παντρευθώ. "Υστερα

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΝΑΣ ΜΟΙΡΑΙΟΣ 'ΑΣΤΗΡ'

Η Μόργα Λού, σύμφωνα με τις τελευταίες πληροφορίες από το Λονδίνο, έπαισε πεινά να υποδείξει τους ρόλους μοιραίας γυναίκας. Η διοργάνωση φεβντίτας άπολόγησε τη συμβουλή του σκηνοθέτου της Ουίλλιαμ Χόβαρντ, ο οποίος είχε την γνώση ότι η βασιλεία των μοιραίων γυναικών άρχιζει να δίνει στην πόλη του κινηματογράφου. Η Μόργα Λού στους δημοσιογράφους που την έπεσκέφθησαν για να πληροφορηθούν που άρείεται αυτή η άπόφασίς της, δήλωσε τα έξής :

—Δέν στενοχωρούμαι καθόλου που θα παύσω να άνοδοιμαι ρόλους έπιάνοντας γυναίκας. Ό άμιλλον κινηματογράφος δέν τις άναίσει καθόλου. Δέν άπαύουν πεινά σατανικές γόστρες. Γι' αυτό κι' έγω άπειάμισα να υποδείνω άπό δω και πέρα ρόλους που νά τα ράβουν σε μιά γυναίκα της σημερινής έποχής.

Αιτίες ή δήλωσεις όσώτου της χαριτωμένης φεβντίτας άφησαν ζατάκλητους τους φίλους της. Δέν μπορούσαν να καταλάβουν για ποό λόγο άλλάξε άρκαλά ιδέες ο μεγάλος 'άστéρας'. Τα έκινηματογραφικά Νέα του Χόλλυγουντ άναγέρουν σχετικά την έξής κατατάξιμη πληροφορία : Η Μόργα Λού ήταν τραβιά έρωτευμένη με τον γιό του άφελούς πατέρα της γυναικίον, τον Τσαόρν Τζάσπερ. Μά το ιδιότυπο τους δέν κράτησε πολύ. Η παύσηγυνος φεβντίτας είχε τη μανία να κλέβη τον άτιμο Τσαόρν να τραβάνετα άπό τη φίλεια του. Μάτα έζείνος την παρακαλούσε να τον ληπθή. Έξείνη γιόδοσε και τον κορόιδεψε. Ο Τζάσπερ θέλησε να της δώσει λοιπόν ένα καλό μάθημα.

Ένα βράδυ, την όρα που δεικνύοναν στο σπίτι της, έζυσε με άπάθεια μέσα στο ποτήρι της σακετάνας του μιά λεική σόνη κι' έπειτα της είπε μ' ένα υστερησώδες ύφος :

—Στήν ίγεια σου, άγαπημένη μου Μόργα. Έλαζο ότι γούγορα θ' άπαλάγηξ άπό την παρουσία μου !

Κι' έπειτα ήπε δλη τη σακετάνα. Η Μόργα Λού άρζυσε να τον κοροιδεί. Δέν πέθανε όμως πέντε λεπτά, όταν έσπρωκά τον είδε να κλέβη τη χρομία του, να στενώξει άπο φρεσώδες πόνοους και να κολιέται κείνο στο πάτωμα παρωάοντας. Κατάλοος τότε ότι ο φίλος της είχε δηλητηριασθή. Τραβιά άπό το φάβο της, άρζυσε να κλείη και να φρονάξη βοήθεια. 'Υστερ' άπό μιή ώρα ένα πλήθος γαιτρών και φίλων της Λού είχε μαζευθή μπροστά στον άκίνητο Τσαόρν. Σαρκαζιά τότε συνέβη κείτη πολύ περιεργη. Ο Τζάσπερ άνασπρώθηκε, κίταζε παραξενεμένος τους γύφους του και ρωτήσε τι συμβαίνει. "Όλοι έσπασαν τότε σ' ίγρηά γέλια. Ήταν καταλάβει το άσχημο παιχνίδι που είχε παίξει στην άγαπημένη του φεβντίτας ο Τζάσπερ, σκηνοθετώντας μιή φρενίτικη άποσκία του. Μά ή Μόργα Λού δέν τον συζώησε αυτή τη φάρα του. Τόν έδιώξε άπέσος άπό τη βάλια της και δέν θέλησε ποτέ πεινά να τον δεσφή.

Σ' αυτή λοιπόν την περιπέτεια της ή κακογυροσίες του Χόλλυγουντ άποδίδουν την άπόφασίς της να πάση πεινά να κλέβη τη μοιραία γυναίκα.

όμως άπό το ταξείδι μου στην Εύρώπη, άλλαξα γνώμη Έίσα ότι καλύτερη είναι ή συντροφιά της οικογενείας μου άπό το συζυγικό βίο!

—Πιάς περνάτε την Κυριακή σας; τόλμησα να τον ρωτήσω. —Τό πρωί, μ' άπάντησε με καλωσύνη, πηγαίνο με τους ά δελσούς μου και τις άδελφές μου σε μιά έκκλησία, όπου μοι άρσει να μίφελνω δλη τη λειτουργία. Έπειτα γυρίζουμε στη Έίλλα μου για να διασκεδάσουμε. Η Κυριακή είναι για μένα ή πιο έπιτυχημένη μέρα της έβδομάδος.

Δέν θέλησα ν' άπασχολήσω περισσότερο τον Ραμόν Νοβάρρο, Χαρίς να τό καταλάβη, μοι είχε άποκαλύψει την πραγματική προσωπικότητά του. "Όσοι τον έξέρουν, θ' άπορήσουν πάρα πολύ, διαβάζοντας αυτό τ' άρθρο μου, γιατί ο Νοβάρρο είναι γνωστώσ στο Χόλλυγουντ για τις διειρητικές του, τις παραξενιές του και τις πολυάριθμες, άλλά πλατωνικές έρωτικές κατακτήσεις του. Κανείς δέν τον φανατζετα, όπως είχα την τύχη να τον δω έγώ. Ο Ραμόν Νοβάρρο έξερει να κρούη αυτές τις άδυναμίες του και την υπερβολική άγάπη του για την καλογερίστικη ζωή Ταχικά στη βίλλα του διοργανώνει μεγαλοπρεπείς κι' εθήμες γιορτές, ή όποιες άναστατώνουν τό Χόλλυγουντ, με την πρωτοτυπία τους και τις έκκεντρικότητές τους. "Άλλοτε πάλι κάνει την εμφάνισή του στα κοσμικά σαλόνια της φιλομώπλεως, διασκεδάει, και κάνει τόσες τρέλλες, όστε όλοι τον θεωρούν ως τον πιο εθώμο άνθρωπο του Χόλλυγουντ, που ή μόνη του σκέφι είναι πεινά να διασκεδάση καλύτερα. Κι' όμως δέν έχουν δικη. Μέσα στον Ραμόν Νοβάρρο υπάρχουν δυο άνθρωποι : Ο άσκητικός μοιχαός των παιδικών χρόνων του κι' ο εθώμος γόης της όθνης. Κι' οι δυο τους όσώπου κατατρώνουν να ζούν με ξεχωριστή άρμονία και να μη κείνον τον Νοβάρρο να άποφέρη! Η μουσική τους ή συσχάζει και τους δυο τους!

JEANNE ROUDOT

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

(Χριστουγεννιάτικη)

—Σε παλαιότερα χρόνια ή γιορτή των Χριστουγέννων ήταν άφιρεωμένη στις μητέρες.

—Στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, και ιδίως στην Άγγλία, την ήμέρα αυτή, ή όποια όνομαζόταν «Νύχτα της Μητέρας», γινότονταν μεγάλες γιορτές.

—Όλες ή μητέρες δεχόντονταν δώρα, τα όποια προσέφερον κατόπιν στα παιδιά τους.

—Άσφαλώς πολλοί λίγοι άπό τους άναγνώστες μας θα γνωρίζουν ότι ή καρδιάδες έχουν κι' ένα μάτι στην οσά τους.

—Τό μάτι αυτό, άν και είναι πολύ εύαίσθητο στο φως, συλλαμβάνει τις γύφους εικόνας με κάποια βραδύτητα.

—Στους όρθολόγους κατά τις ήμέρες των Χριστουγέννων και άφιρεώς την παραμονή του Νέου Έτους, τό δώρα στα παιδιά και μοιράζει—κατά την παράδοσι—ο Άγιος Βασίλειος.

—Οι καθολικοί όμως και οι δαιμαρτωλώμενοι έχουν για την περιποίηση αυτή τον Άγιο Νικόλαο.

—Κατά τον Μεσαίωνα μάλιστα, τη διανομή των δώρων ο Σάντα Κλάου (ο Άγιος Νικόλαος δηλαδή) την έκανε τη νύχτα της δυς πός της 6η Δεκεμβρίου.

—Ο Σάντα Κλάου, στα παιδικά του χρόνια, ήταν έπισκοπος στην Γερμανία, άπό τη χώρα δέ αυτή έχουν άνασπώθί δλο οι άλλοι λαοί, το έθνος.

—Την ήμέρα των Χριστουγέννων, στο Λονδίνο, όποιος κολιέρωσι στους γύφους άποσείτα δικτατική άπόσκησι.

—Πράγματι, την ήμέρα αυτή όλοι παραμένουν στο σπίτι τους.

—Τα Χριστουγεννα — όπως έξορτε — όλο σκεδών οι χριστιανόί τρώνε γάλο.

—Άπό ποό όμως προήλθε ή άνομισία αυτού του πουλού, κανείς δέν τό ξέρει.

—Οι δεινά καταγόντα άπό τη Βόρεια Άμερική, τους μετέφερε δέ στην Εύρώπη ο πλοίαρχος Σεβαστιανός Καμπίτ.

—Ο Καμπίτ πήγε ως δώρον ένα ζευγάρι γάλων στον βασίλεα της Ισπανίας τό 1541.

—Άδικαιολόγητη έπίσης είναι και ή άνομισία πτωχούς, που δίνουν στους γάλους.

—Ετσι τους άποκαλούν όλοι οι Άγγλοσάξονες.

—Οι Πορτογάλλοι τέλος τό Χριστουγεννιάτικο αυτό ποιά τό όνομαζούν «αφροί».

—Η κίττα και ή κορδαλίός ζούν 16 χρόνια. Τό παγώνι και ή χίνα 25.

—Έχει άποδειχθή ότι τα περισσότερα παιδιά, όταν ζηροειπίθουν, έγκληματούν, και ιδίως οι παλαγοί.

—Η άρκοιδες όμιλούν μιά γλώσσα ποέ...γούριετα !

—Πράγματι, υπάρχουν όρισμένα δένδρα, τα «δένδρα της Άρκοιδας», όπως τα όνομαζούν οι Ένδοίτες, έπάνο στους κορυφούς των όποιων ή άρκοιδες γαράσσιν με τα δόντια τους ή τα νύχια τους διαφρα σπιάδια, με τα όποια σινεννούνται με τις άλλες άρκοιδες.

—Τα σπιάδια αυτά είναι τα γράμματά τους, τό άκέρήθό τους.

—Σ' δλη την Έλβετία, με τον έγογού των Χριστουγέννων, άρχιζει και ή χειμερινή περίοδος των σπό.

—Στά παλαιότερα χρόνια τό Χριστουγεννιάτικο και άπετελείτο άποκλειστικά άπό διάφορα κινήγια.

—Σ' δλη την Άγγλία, τις ήμέρες των Χριστουγέννων, ζοδεύονταν κατά μέσον όρον 9.000.000 λίρες για την κατασκευή της παταραφώδους ποτιγιάς !..

—Έπίσης σφάζονταν 1.500.000 γάλοι, 1.000.000 χίνες, 800.000 λαγοί και 10.000 βόδια !..

—Τό Χριστουγεννιάτικο δένδρο, γύφω άπό τό όποιο συγκεντρώνονταν τα παιδιά και θαμιάζονταν τα δώρα τους, καθιερώθηκε για πρώτη φορά στη Γερμανία, τό 1750.

—Στην Άγγλία τό Χριστουγεννιάτικο αυτό έθωμο καθιερώθηκε τό 1829. Στους Βαλκανίους δέ λαούς και γειμιά στους όρθοδόξους μετά τον Εύρωπαϊκό πόλεμο.

—Τις παραμονές των Χριστουγέννων καταφάνουν στην ήμενα του Λονδίνου πολλά πλοία φορτωμένα με έλατα.

—Τα έλατα αυτά, τα όποια χρησιμοποιόντα άπό τους Άγγλους, και Χριστουγεννιάτικο δένδρα, μεταφέροντα άπό τη δισή του Καναδά.

—Στά Σκανδιναβικά κράτη τα Κάλλαντα τα ψάλλουν οι κατάδικοι.

—Εννοείτα ότι τους συνοδεύουν και τους προσέχουν οι φίλτατες των φιλιών.

—Άπό τους 12 Άποστόλους ο Φίλιππος έκήρυξε την λόγο του Θεού στη Γαλλία.

—Ένώ ο Άποσφ έξ Άρμαθείας στην Άγγλία.